तत्रशयने शयाना तेजननी मामयंहसतीतिक्रुद्धासती मृत्युरूपंपाशमिच्छंती हेनृपते तेहासं हासकारणं ज्ञातुमिच्छामीति तेपितरमब्रवीत् ॥ वरंतेइतिपाठे ॥ तेजननी माम यंहसतीतिबुध्या क्रुद्धाभवत् ॥ ततोराज्ञात्वद्विषयोयंनहासः किंतु वरबलान्मेसर्वरुतज्ञानसामर्थ्यमस्ति अतःकिंचिज्जंतुंविदिततद्भावोऽहासिषमित्युक्ते तद्वरस्वरूपं तद्दातारंच जिज्ञासामीत्यर्थः ॥ २१ ॥ हासं तत्कारणं ॥ वरमितिपाठे तद्दातारं ॥ २२ ॥ सर्वथाशंस जीववा मावा म्रियस्वा ॥ तस्मिन्नवगते इतःपरंमांकदापिनहसिष्यसि त्वत्कर्तृकमत्क र्मकभाविहासाभावंनिश्चेष्यामीत्यर्थः ॥ २३ ॥ तस्मै वरदाय ऋषये तमर्थंकथननिर्बंधरूपं कथयामासेत्यन्वयः ॥ २४ ॥ ततः साधुः सवरदः प्रत्यभाषत ध्वंसतांवा स्वपि

तत्रतेजननीक्रुद्धामृत्युपाशमभीप्सती ॥ हासंतेनृपतेसौम्यजिज्ञासामीतिचाब्रवीत् ॥ २१ ॥ नृपश्चोवाचतांदेवींवरंशंसामितेयदि ॥
ततोमेमरणंसद्योभविष्यतिनसंशयः ॥ २२ ॥ मातातेपितरंदेवीपुनःकेकयमब्रवीत् ॥ शंसमेजीववामावानमांत्वंप्रहसिष्यसि ॥ २३ ॥
प्रिययाचतथोक्तःसकेकयःपृथिवीपतिः ॥ तस्मैतंवरदायार्थंकथयामासतत्त्वतः ॥ २४ ॥ ततःसवरदःसाधूराजानंप्रत्यभाषत ॥ म्रिय
तांध्वंसतांवेयंमाशंसीस्त्वंमहीपते ॥ २५ ॥ सतच्छ्रुत्वावचस्तस्यप्रसन्नमनसोनृपः ॥ मातरंतेनिरस्याशुविजहारकुबेरवत् ॥ २६ ॥ त
थात्वमपिराजानंदुर्जनाचरितेपथि ॥ असद्ग्राहमिमंमोहात्कुरुषेपापदर्शिनी ॥ २७ ॥ सत्यश्चात्रप्रवादोयंलौकिकःप्रतिभातिमा ॥
पितॄन्समनुजायंतेनरामातरमंगनाः ॥ २८ ॥ नैवंभवगृहाणेदंयदाहवसुधाधिपः ॥ भर्तुरिच्छामुपास्येहजनस्यास्यगतिर्भव ॥ २९ ॥

त्रादिसमीपंगच्छतुवा माकथाइतिपाठे अस्यावचइतिशेषः ॥ २५ ॥ निरस्य भद्रेत्वमितोगच्छेतितेमातरंपरित्यज्य ॥ २६ ॥ तथात्वमपि दुर्जनाचरितेपथि स्थितेतिशे षः ॥ अतइमंराजानं मोहान्मोहमुत्पाद्य असद्ग्राहं असत्कार्यग्राहकं कुरुषे ॥ २७ ॥ कन्यानां मातृतुल्यत्वंन्यायप्राप्तमित्याह ॥ सत्यमिति ॥ मा मां ॥ नराः पुत्ररूपाः स मनुजायंते पितृस्वभावानुवर्तिनोजायंते ॥ २८ ॥ नैवंभव मातृवन्माभव यद्वसुधाधिपआह ॥ तद्गृहाण रामाभिषेकरूपंवचः ॥ नेयेतिपाठे विधेयाभवेत्यर्थः ॥ भर्तुरि च्छां तद्विषयं उपास्य तदनुवर्तिनीभूत्वा अस्य जनस्य अस्मदादेः गतिः शरणंभव ॥ २९ ॥